

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyně Mgr. Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **J. K.**
bytem X
zastoupený obecným zmocněncem R. N.
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2022, č. j. 040882/2022/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

Kladna (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 20. 7. 2021, č. j. OPŘ-DP/2880/19-45/Do (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Výrokem I prvostupňového rozhodnutí byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 337/2020 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“). Přestupku se měl dopustit tím, že dne 6. 5. 2019 v 19:55 v Kladně, ul. Americká, během řízení motorového vozidla VW X, registrační značky X, se při kontrole na výzvu policisty odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření ke zjištění, zda není při řízení ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem. Správní orgán I. stupně uložil žalobci pokutu ve výši 25 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců, do této doby se započítává doba předběžného zadržení řidičského průkazu od 6. 5. 2019 do 2. 3. 2020, (vydáno rozhodnutí o upuštění od výkonu sankce zákazu činnosti) a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Výrokem II správní orgán zastavil řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť přestupky nebyly prokázány.

Obsah žaloby

3. Žalobce nejprve shrnul dosavadní průběh správního řízení a zrekapituloval obsah odvolání.
4. Za první žalobce namítl, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalovaný se nezabýval argumenty žalobce. Žalobce nezpochybňuje výpovědi policistů ani jiné provedené důkazy. Žalobce však důkazy hodnotí jinak. Policisté řádně nevyzvali žalobce k odbornému lékařskému vyšetření. Vyzvali jej totiž k odběru krve, nikoliv obecně k odběru biologického materiálu. Policisté nemohou bez konzultace s lékařem stanovit typ odběru. Proto žalobce vyšetření odmítl, neboť předchozí odběr krve byl proveden více než hodinu před výzvou policistů. Pokud by jej řádně vyzvali k odběru biologického materiálu, žalobce by mohl zhodnotit, zda se zákonné výzvě podvolí a v případě, že by jej k odběru vyzval lékař, patrně by tak učinil. Odkaz žalovaného na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 1. 3. 2020, č. j. 1 As 481/2019-36, není na věc přílehlavý, neboť byl zkoumán alkohol v krvi, nikoliv přítomnost jiných látek. Odběr krve byl přitom odmítnut až po výzvě lékaře. Policisté nemohou vyzvat k odběru krve, jak vyplývá z rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 6. 2013, č. j. 17 A 2/2012-43, č. 2977/2014 Sb. NSS. Dle žalobce nebylo prokázáno, že by byl řádně poučen a že by jeho obavy z vyšetření odběrem krve bezprostředně po stejném odběru nemohly být důvodné. Proto žalobce nesouhlasí s body 35 a 36 rozsudku zdejšího soudu ze dne 30. 4. 2021, č. j. 46 A 9/2020-42 (dále jen „zrušující rozsudek“).
5. Za druhé žalobce namítl, že odůvodnění výše sankce je nedostatečné a nesprávné. Výše pokuty může být pro žalobce likvidační. Správní orgány pominuly pojmy jako životní a nezabavitelné minimum. Základem přestupků je chybovost přístroje (tři měření, dvě chyby). Správní orgán I. stupně odkázal na údajný přestupek žalobce, který byl však krevním testem vyvrácen. Správní orgán I. stupně tedy mohl při svém rozhodování o sankci přihlédnout i k tomuto opět falešně pozitivnímu testu. Správní orgán I. stupně nevyhodnotil, zda výše trestu nebude mít i další důsledky, např. na životní úroveň vyživované nezletilé osoby.
6. Za třetí žalobce namítl, že výrok I prvostupňového rozhodnutí je nicotný, nepřesný a vnitřně rozporný. Z výroku totiž není zřejmé, že trest zákazu činnosti byl již vykonán.

Správní orgán I. stupně přitom přistupuje k žalobci jako by trest vykonán nebyl. Městský úřad Litvínov (ovšem zřejmě na podnět správního orgánu I. stupně) vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu dne 26. 4. 2022, č. j. MELT/30099/222/ŠVP.

7. V doplnění žaloby ze dne 16. 6. 2022 žalobce zopakoval třetí žalobní bod a uvedl, že vrácení řidičského průkazu nebylo automatické. Žalobce musel pro vrácení řidičského oprávnění absolvovat přezkoušení v autoškolě a psychologické vyšetření a vynaložit finanční prostředky a čas. Odevzdání a navrácení řidičského průkazu není pouze administrativním úkonem, ale procesem, který je součástí trestu. Výzvu proto nelze hodnotit jako zajišťující úkon, jak tvrdí soud v usnesení o odkladném účinku ze dne 6. 6. 2022, č. j. 47 A 42/2022-22.

Obsah vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout. Žaloba neobsahuje návrh výroku soudu a není zřejmé, jestli má být zrušeno prvostupňové či napadené rozhodnutí.
9. Žalovaný odkázal na závěry zdejšího soudu ve zrušujícím rozsudku, který se již k námitkám žalobce vyjádřil a neshledal je důvodnými (srov. body 33 a 34 zrušujícího rozsudku k námitce nedostatečně zjištěného skutkového stavu a k výzvě k odběru biologického vzorku, bod 39 k námitce nepřiměřenosti správní sankce). Zdejší soud shledal důvodnou pouze námitku týkající se zákazu řízení při první kontrole. Nicotnost napadeného rozhodnutí nelze dovozovat pouze kvůli vykonání trestu. Ostatně k otázce vykonání trestu zákazu činnosti se správní orgán I. stupně vyjádřil v odst. 5 a 6 prvostupňového rozhodnutí a uvedl, proč nelze od uložení trestu upustit. Vypořádal se rovněž s námitkou promlčení na str. 4 prvostupňového rozhodnutí.

Obsah repliky žalobce

10. Žalobce v replice uvedl, že v žalobě dostatečně popsal, jaké rozhodnutí napadá a jaký navrhuje výrok soudu. Žalobce nepochybně to, zda byl skutkový stav zjištěn dostatečně v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí o přestupku. Naopak bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce byl vyzván k odběru krve. Tato výzva však není výzvou k lékařskému vyšetření, jak předpokládá zákon. Proto nemohl být žalobce ani řádně poučen o dopadech odmítnutí lékařského vyšetření. Policisté „*měli jistě potíže při dodržení formálních postupů, především při pojmenování svých výzev.*“ Žalobce připomenul, že zdejší soud na tento nedostatek upozornil. Správní orgány nakonec od původního potrestání za řízení přes zákaz řízení upustily, neboť zákaz dalšího řízení při první kontrole policisté dostatečně neformulovali. Nelze proto bez dostatečného dokazování vyloučit, že podobné vady neměla ani jejich výzva k lékařskému vyšetření.
11. Dále žalobce zopakoval, že ve výroku není dostatečně patrné, že žalobce již trest zákazu řízení vykonal. Přesto byl žalobce vyzván k odevzdání řidičského průkazu a byl mu v kartě řidiče vyznačen zákaz řízení do 10. 6. 2022. Žalobce přitom trest již vykonal. Proto žalobce neodevzdal řidičský průkaz. Městský úřad Litvínov mu přesto uložil pokutu. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí je zřejmé, že na základě prvostupňového rozhodnutí měla doba zákazu činnosti trvat do 10. 6. 2022, byť bylo před právní mocí rozhodnutí od této sankce pravomocně upuštěno. Tímto se žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nezabýval, proto je rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

12. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „policie“) oznámila dne 7. 5. 2019 správnímu orgánu I. stupně podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 6. 5. 2019 v 17:40, na ulici Ininova v Kladně řídil vozidlo VW X registrační značky X ve stavu vylučujícím způsobilost, kterou si přivodil užitím návykové látky. Z oznámení přestupku ze dne 6. 5. 2019, č. j. KRPS-128341/PŘ-2019-010311, plyne, že po zastavení hlídkou policie a dobrovolném podrobení se orientačnímu testu DrugWipe 5S, měl žalobce test na látku amfetamin/metamfetamin pozitivní. Bylo provedeno odborné lékařské vyšetření a odběr krve. Na první straně oznámení přestupku je v části „Poznámky“ uvedeno, že žalobce uvedl, že dne 3. 5. 2019 užil drogy. Nad touto částí je vyznačeno, že žalobci byla zakázána další jízda a bylo mu zabráněno v jízdě, řidičský průkaz nebyl zadržen. První strana je ukončena podpisem žalobce. V části „Vyjádření řidiče“ na druhé straně oznámení je uvedeno: *„Lituji, že jsem v pátek 3. 5. 2019 večer měl drogy tzv. kouli. Toto za mne píše policistka, s čímž souhlasím.“* Pod vyjádření se žalobce podepsal.
13. Policie dne 7. 5. 2019 oznámila správnímu orgánu I. stupně podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, kterého se měl žalobce dopustit tím, že se po podrobení orientačnímu testu Drugwipe 5S, který byl pozitivní na látku amfetamin/metamfetamin, na výzvu odmítl podrobit odběru biologického materiálu. Současně bylo oznámeno podezření ze spáchání přestupku podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 6. 5. 2019 v 19:55, na ulici Americká, ve městě Kladně, řídil vozidlo VW X, registrační značky X, ačkoli mu byla další jízda zakázána příslušníkem policie téhož dne v 17:40. Z oznámení přestupku ze dne 6. 5. 2019, č. j. KRPS-128428/PŘ-2019-010311, plyne, že se žalobce po výzvě podrobil orientačnímu vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem. Dále je na oznámení vyznačeno, že odborné lékařské vyšetření s odběrem biologického materiálu nebylo provedeno, protože se mu žalobce po výzvě a poučení odmítl podrobit. V části „Vyjádření řidiče“ na druhé straně žalobce uvedl: *„V PÁTEK 3. 5. SEM MĚL EKSTAZI ČEHOŠ LITUJI A LEKRSKE VIŠETŘENÍ ODMITAM Z DUVODU ŽE SEM UŽ DNE NA ODBERU KRVE BYL.“* Toto vyjádření žalobce stvrdil svým podpisem.
14. Součástí správního spisu jsou úřední záznamy č. j. KRPS-128341-5/PŘ-2019-010311 a č. j. KRPS-128428-4/PŘ-2019-010311; žádost o lékařské a toxikologické vyšetření; lékařská zpráva z Oblastní nemocnice Kladno ze dne 6. 5. 2019; výpisy z evidenční karty řidiče; protokol o toxikologickém vyšetření č. 906/2019 vypracovaný ustanovenou znalkyní a potvrzení a oznámení o zadržení řidičského průkazu a rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu.
15. Dne 13. 5. 2019 bylo s žalobcem zahájeno řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu a o přestupcích dle § 125c odst. 1 písm. d) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
16. Ve vyjádření ze dne 17. 5. 2019 žalobce uvedl, že mu nebyla při policejní kontrole zakázána další jízda, byl mu ponechán řidičský průkaz a žalobce sám se necítil být ovlivněn jakoukoli látkou, která by mu bránila v řízení. Nesouhlasil s tím, že se odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření. Vyšetření se podrobil v časovém období od 17:40 do 19:55, přičemž podstatnou část této doby byl v přítomnosti hlídky policie, která jej v 17:40 zastavila. Druhé vyšetření by bylo nadbytečné a druhý odběr v krátkém časovém rozmezí by mohl negativně

ovlivnit zdraví žalobce. Druhou výzvu tak žalobce považuje za šikanózní a neúměrnou dané situaci.

17. Při ústním jednání dne 3. 7. 2019 žalobce uvedl, že lékařské vyšetření neodmítl, ale sdělil policistům, že mu byla před krátkou dobou odebrána krev a na další odběr se necítí. Už po prvním odběru se necítil dobře a obával se, že by mohl zkolabovat. Z časové souslednosti prvního zastavení, odběru krve a druhé kontroly bylo dle žalobce zřejmé, že se v jeho těle nemohlo nic stát, nekonzumoval žádné látky ani tekutiny. Po odběru při následném vyšetření lékař konstatoval, že žalobce nevykazuje žádné známky požití návykové látky. Po první kontrole mu nebyla další jízda zakázána a vzhledem k tomu, že mu byl řidičský průkaz vrácen, ho nenapadlo, že by neměl řídit.
18. Dne 13. 8. 2019 byl při ústním jednání vyslechnut policista nstržm. R. P., který byl členem hlídky, která zastavila vozidlo žalobce v 17:40. Svědek vypověděl, že vozidlo žalobce zastavili, když s kolegyní vykonávali dohled nad bezpečností silničního provozu. Vzhledem k chování žalobce, který byl zmatený, koktal, měl problémy s mluvou a působil zpomaleně, měli podezření, že by žalobce mohl být pod vlivem omamných nebo psychotropních látek, tak ho vyzvali ke zkoušce přístrojem DrugWipe, test byl pozitivní na amfetamin/metamfetamin. Následně vyzvali řidiče k odběru krve v nemocnici, s čímž souhlasil. Bylo sepsáno oznámení o přestupku. Žalobce měl problém se psaním, tak požádal kolegyni, aby za něj napsala vyjádření. Řidičský průkaz nebyl zadržen, ale zakázali žalobci další jízdu. K dotazu, zda si svědek myslí, že žalobce byl schopen porozumět celému řízení vzhledem k jeho chování a problémům s mluvou, svědek uvedl, že si myslí, že ano. Skutečnost, že měl problémy s mluvou, neznámá, že nebyl schopen porozumět. Čtení i podpis trvaly dlouho, tudíž se dá pochopit, že požádal kolegyni, aby za něj vyjádření napsala.
19. Dne 5. 9. 2019 byla při ústním jednání vyslechnuta prap. K. N. Uvedla, že v květnu téhož roku s kolegou R. prováděli dohled nad bezpečností silničního provozu. V ulici Americká na benzínové čerpací stanici OMV si všimli podezřelého vozidla s mladým řidičem, které mohlo mít propadlou technickou kontrolu. Vozidlo vyjelo od stojanu a jelo směrem k Tesco, kde ho zastavili. Žalobce se podrobil orientačnímu vyšetření na návykové látky DrugWipe 5S, jež bylo pozitivní na amfetamin/metamfetamin. Žalobce sdělil, že si dal den dva předtím extázi. Poté byl vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření odběrem krve, to však na místě odmítl s tím, že už žádnou krev dávat nebude, protože toho dne již jednou na odběru byl. Tuto skutečnost ověřili až následně na oddělení při zadávání případu do systému, kdy zjistili, že žalobci byla předchozí hlídkou další jízda zakázána. Na místě byl žalobci zadržen řidičský průkaz. Byl převezen na služebnu, neboť u něj našli cca 18 g marihuany. K dotazům zmocněnce svědkyně uvedla, že na benzínové stanici zahlédli vozidlo, které stálo u stojanu, dle svědkyně žalobce odjížděl od stojanu. Na místě bylo sepsáno oznámení o přestupku. Oznámení možná dovyplnili na služebně, neboť byl řešen ještě další přestupek. K dotazu, zda je schopna uvést přesná slova, jimiž žalobce odmítl odběr biologického materiálu, uvedla, že vzhledem k časovému odstupu nemůže říci přesná slova, pamatovala si, že žalobce byl velmi prudký, říkal, že „na to sere“, do nemocnice nepojede a má toho dost. Výslovně neřekl, že již byl jinou hlídkou policie zastaven. Pořád říkal, že nikam nepojede. Uzavřela, že žalobce byl řádně poučen o důsledcích odmítnutí vyšetření. Ukázali mu protokol – oznámení přestupku a sdělili mu, že se v něm může vyjádřit. Žádal, aby vyjádření za něj napsali policisté, což s kolegou odmítli.
20. Ve vyjádření ze dne 12. 9. 2019 žalobce uvedl, že neřídil motorové vozidlo ovlivněn návykovou látkou. Setrval na svém vyjádření, že mu další jízda nebyla zakázána. Zasahující

policistkou mu bylo dáno pouze na úvahu, zda by měl ten den ještě řídit. Navíc mu byl řidičský průkaz ponechán a nebyl poučen o důsledcích zákazu řízení. Protokol sice podepsal, je v něm pouze zaškrtnuta kolonka zákaz řízení. Z výsledku nstržm. P. nicméně vyplynulo, že protokol za žalobce psala policistka a nebyl mu dán dostatečný prostor, aby si ho celý přečetl. Žalobce má se čtením problémy od dětství, vychodil pouze zvláštní školu a trpí dyslexií. Tvrdil, že výslovně neodmítl odběr biologického materiálu, pouze opakovaně sděloval, že další vyšetření není nutné, když se v průběhu uplynulých dvou hodin jedno konalo a v mezidobí se nemohl jeho stav změnit. Místo toho, aby s ním policisté vyplnili protokol a odvezli ho na vyšetření, byl vzat na služebnu k projednání dalšího přestupku. Z výpovědi prap. N. přitom vyplývá, že si přesně samotný zásah nepamatuje. Nedokázala ani odpovědět na otázku, kdy byl vyplněn protokol, ve kterém žalobce údajně vyšetření odmítl. Žalobce si neuvědomuje, že by písemně výslovně odmítl odběr. Policisté mu sami říkali, co má do protokolu napsat. Celá situace přitom byla zapříčiněna nepřesností vyšetření přístrojem DrugWipe 5S. Policisté při jednání s ním nezohlednili jeho momentální stav. V důsledku druhého pozitivního testu byl vystaven takovému stresu, že jeho schopnost porozumět psanému textu byla snížena a nemohl správně reagovat.

21. Dne 20. 9. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, č. j. OPŘ-DP/2880/19-24/Do (dále jen „prvostupňové rozhodnutí 1“), kterým žalobce uznal vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, spáchaného z nedbalosti, jehož skutkovou podstatu měl žalobce naplnit porušením § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona tím, že dne 6. 5. 2019 v 19:55 na pozemní komunikaci v ulici Americká ve městě Kladně řídil motorové vozidlo VW X registrační značky X a při kontrole se na výzvu policisty odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření ke zjištění, zda není při řízení ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem, a z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu spáchaného z nedbalosti, jehož skutkovou podstatu měl naplnit porušením § 4 písm. b) téhož zákona tím, že dne 6. 5. 2019 v 19:55 na pozemní komunikaci v ulici Americká ve městě Kladně řídil výše uvedené motorové vozidlo, ačkoli mu byla jízda motorovým vozidlem zakázána při předchozí silniční kontrole. Za výše uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 28 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 14 měsíců a povinnost uhradit náklady správního řízení paušální částkou 1 000 Kč. Žalovaný zamítl odvolání žalobce a rozhodnutím ze dne 13. 1. 2020, č. j. 132034/2019/KUSK (dále jen „druhostupňové rozhodnutí 1“), potvrdil prvostupňové rozhodnutí 1.
22. Dne 2. 3. 2020 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, č. j. OPŘ-DP/2880/19-28/Do, kterým vyhověl žádosti žalobce o upuštění od výkonu zbytku správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel po uplynutí poloviny doby správního trestu uloženou na 14 měsíců, a to ke dni 2. 3. 2020.
23. Žalobce se proti druhostupňovému rozhodnutí 1 bránil žalobou, které zdejší soud vyhověl a druhostupňové rozhodnutí 1 zrušil. Zdejší soud dospěl k závěru, že ve vztahu k přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Z provedeného dokazování totiž nebylo spolehlivě zjištěno, zda byl žalobci při první kontrole skutečně uložen zákaz dalšího řízení vozidla, důvody jeho uložení a délka zákazu, ani zda byl poučen o následcích nesplnění tohoto zákazu. Ve vztahu k přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, dospěl soud k závěru, že skutkový stav byl prokázán dostatečně. Zdejší soud dále zavázal správní orgány, aby přezkoumatelně odůvodnily výši pokuty ve vztahu k aktuálním majetkovým poměrům žalobce.

24. Rozhodnutím ze dne 19. 5. 2021, č. j. 062972/2021/KUSK, žalovaný zrušil prvostupňové rozhodnutí 1. Žalovaný v návaznosti na rozsudek zavázal správní orgán I. stupně, aby doplnil dokazování a přezkoumatelně odůvodnil své závěry, kdy a na jak dlouho byla žalobci zakázána další jízda a aby rozvedl úvahy k odůvodnění výše pokuty.
25. Při ústním jednání dne 13. 7. 2021 předložil žalobce potvrzení o jeho příjmech a uvedl, že vyživuje jednu nezletilou osobu. Při jednání byla vyslechnuta prap. M. T., která uvedla, že zákaz další jízdy nebyl časově nijak omezený a už si přesně nepamatuje, jak přesně zněla věta, kterou další jízdu zakázali. Dále byl vyslechnut nstržm. R. P., který uvedl, že žalobci zakázali další jízdu, dokud nebude ve stavu vylučujícím způsobilost k řízení motorových vozidel, neudávali přesné časové omezení. Konkrétní větu si již přesně nevybaví.
26. Ve vyjádření ze dne 15. 7. 2021 žalobce uvedl, že svědecké výpovědi jednoznačně neprokázaly, na jak dlouhou dobu byl zákaz uložen. Zákaz řízení tedy nebyl dostatečně vymezen a nelze žalobce uznat vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Ve vztahu k přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) žalobce setrvává na tom, že neodmítl odborné lékařské vyšetření. Žalobce nebyl vyzván k lékařskému vyšetření za účelem odběru biologického materiálu, ale pouze k lékařskému vyšetření s odběrem krve. O konkrétním druhu odběru biologického materiálu je však oprávněn rozhodnout lékař, nikoliv policista. Žalobce přitom řádně odůvodnil, že se z důvodu obav z druhého odběru krve během několika desítek minut obává podrobit dalšímu odběru krve. Z provedeného dokazování nevyplyvá, že by byl žalobce poučen o tom, že je možné odebírat nejen krev, ale i jiný biologický materiál. I přes návrh žalobce nebyl vyslechnut druhý člen hlídky a lékař provádějící první odběr ke zjištění okolností „údajného odmítnutí vyšetření“.
27. Dne 20. 7. 2021 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, kterým rozhodl tak, jak je uvedeno v bodě 1 tohoto rozsudku.
28. Dne 26. 7. 2021 se žalobce proti výroku I. prvostupňového rozhodnutí odvolal. V odvolání žalobce uvedl, že policisté nevyzvali žalobce k odbornému lékařskému vyšetření, ale pouze k odběru krve lékařem. Tato výzva policistům nenáleží. Zvláštním předpisem podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu je zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně zdraví“). Žalobce odkázal na § 2 odst. n) a o) zákona o ochraně zdraví. Touto argumentací se správní orgán I. stupně nezabýval a pouze odkázal na nařízení vlády č. 41/2014 Sb., o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády č. 41/2014 Sb.“) Nařízení vlády č. 41/2014 Sb. se však vztahuje k tomu, jaké limitní hodnoty jsou považovány za ovlivnění alkoholem v krevním vzorku. I když zákon v tomto paragrafu výslovně hovoří o krevním vzorku, nelze opominout žalobcem citovaná ustanovení. V této části je tedy prvostupňové rozhodnutí nepřezkoumatelné. Správní orgán I. stupně se rovněž nevypořádal s nesrovnalostmi ve svědecké výpovědi prap. N. a písemnými důkazy. Svědkyně dne 5. 9. 2019 uvedla, že byl vyzván k odbornému lékařskému vyšetření s odběrem krve. Bylo tedy prokázáno, že žalobce byl vyzván k odběru krve. Žalobce přitom opakovaně hlídku upozorňoval, že byl na odběru krve před méně než 2 hodinami a na nový odběr se necítí. Pouze lékař může posoudit, zda žalobce mohl podstoupit další odběr bez rizika pro jeho zdravotní stav. Správní orgán I. stupně nevyhověl návrhu na předvolání svědka lékaře, aby bylo možné zjistit, zda by vůbec k odběru krve žalobce vyzval a nevyhověl ani návrhu na

opakované provedení výpovědi policisty N. a jejího kolegy. Nebylo prokázáno, že byl žalobce řádně poučen o odborném lékařském vyšetření a důsledcích jeho odmítnutí. Správní orgán I. stupně pochybil rovněž v tom, že před rozhodnutím nezkontroloval aktuální stav karty řidiče. Není totiž pravdou, že ke dni vydání by měl žalobce předběžně zadržen řidičský průkaz od 16. 6. 2021 za jiný přestupek. Dne 13. 7. 2021 totožný správní orgán usnesením zastavil řízení o zadržení řidičského průkazu, neboť se žalobce nedopustil žádného protiprávního jednání (k zadržení řidičského průkazu přitom opět došlo na základě měření přítomnosti návykových látek a následnému vyvrácení takového podezření rozbořem krve). Správní orgán I. stupně tedy mohl být ovlivněn neaktuální a nesprávnou lustrací karty řidiče. Při započtení doby předběžného zadržení nezapočítal dobu od 16. 6. 2021 do 19. 7. 2021 (datum doručení výzvy k vyzvednutí řidičského průkazu). Správní orgán I. stupně rovněž nezohlednil skutečné příjmy žalobce a jeho vyživovací povinnost. Vypořádal se pouze formálně, vůbec však nerozvedl, proč se domnívá, že nelze pokutu mimořádně snížit, když jeho čistý příjem je 11 068 Kč, má jednu vyživovanou osobu a pro rok 2021 je nezabavitelné minimum 15 746 Kč. Jakákoliv výše splátky by znamenala snížení příjmu pod státem uznanou hranici, která má sloužit k důstojnému životu. Dle § 29 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupku zanikla odpovědnost za přestupek z důvodu uplynutí promlčecí doby.

29. Dne 25. 3. 2022 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil výrok I prvého stupně rozhodnutí.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu.

30. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
31. O věci rozhodl soud postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání. Souhlas obou účastníků se presumuje, neboť ani jeden z nich na výzvu soudu nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil. Dokazování soud pro nadbytečnost neprováděl.

Posouzení žalobních bodů

32. Podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem.
33. Podle § 124 odst. 12 písm. g) zákona o silničním provozu platí, že při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích jsou příslušníci Policie ve služebním stejnokroji oprávněni zejména vyzvat řidiče a učitele autoškoly k vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou.
34. Podle § 2 písm. n) zákona o ochraně zdraví se odborným lékařským vyšetřením rozumí cílené klinické vyšetření lékařem, včetně odběru biologického materiálu.
35. Podle § 2 písm. o) zákona o ochraně zdraví se odběrem biologického materiálu rozumí odběr vzorku žilní krve, moči, slin, vlasů nebo stěru z kůže nebo sliznic, s výjimkou odběru biologického materiálu pro orientační vyšetření,

36. Podle § 20 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně zdraví platí, že orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření je povinná se podrobit osoba, u které je důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek.
37. Podle § 20 odst. 2 zákona o ochraně zdraví platí, že v případě, že povinná osoba podle odstavce 1 orientační vyšetření odmítne nebo takové vyšetření nelze provést nebo úspěšně dokončit, provede se odborné lékařské vyšetření. Pokud odborné lékařské vyšetření osoba odmítne, hledí se na ni, jako by byla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.
38. Podle § 20 odst. 4 zákona o ochraně zdraví platí, že za účelem stanovení krevních hladin alkoholu nebo jiných návykových látek pomocí specifických toxikologických metod se provede toxikologické vyšetření biologického materiálu odebraného v rámci odborného lékařského vyšetření.
39. Podle § 21 odst. 1 zákona o ochraně zdraví platí, že vyzvat osobu podle § 20 odst. 1 ke splnění povinnosti podrobit se orientačnímu vyšetření nebo odbornému lékařskému vyšetření je oprávněn v rámci své působnosti a za podmínek stanovených jinými právními předpisy příslušník Policie České republiky.
40. Podle § 22 odst. 1 zákona o ochraně zdraví provádí odborné lékařské vyšetření poskytovatel zdravotních služeb, který splňuje podmínky pro provedení tohoto vyšetření v rámci jím poskytovaných zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách.
41. Dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.

Nepřezkoumatelnost

42. Soud se nejprve zabýval otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť důvodnost takové námitky by bránila jeho meritornímu přezkumu.
43. K otázce nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů soud v obecné rovině ještě uvádí, že požadavek, aby se správní orgán v odůvodnění rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami, návrhy a vyjádřeními účastníka řízení, plyne z § 68 odst. 3 správního řádu. Pokud se odvolací orgán nevypořádá s uplatněnými odvolacími námitkami, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. např. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71).
44. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, v nichž se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat, např. tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela

reagovat a neučiní tak ani implicitně (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Správní orgány nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, č. 26/2009 Sb. ÚS, a rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43). O nepřezkoumatelnost nejde ani tehdy, pokud je námitka, kterou správní orgán pominul, pro posouzení věci zjevně irrelevantní (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020-31). Současně je třeba zdůraznit, že na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je třeba v rámci soudního přezkumu nahlížet jako na jeden celek, tedy že se rozhodnutí mohou vzájemně argumentačně doplňovat v obou směrech (srov. rozsudky NSS ze dne 22. 7. 2008, č. j. 2 As 20/2008-73, a ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25). Mezery v odůvodnění rozhodnutí o odvolání, které by jinak způsobovaly jeho nepřezkoumatelnost, proto mohou zaplnit argumenty obsažené již v rozhodnutí prvního stupně.

45. Žalobce namítá, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné proto, že se žalovaný k jeho argumentům vyjádřil jen obecně. Žalobce nesouhlasí s hodnocením důkazů správními orgány, tedy že byl řádně vyzván k odbornému lékařskému vyšetření. Žalobce tvrdí, že byla prokázána pouze výzva k odběru krve.
46. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu byl prokázán oznámením o přestupku a svědeckou výpovědí prap. N. a odkázal na závěry zdejšího soudu v bodě 35 zrušujícího rozsudku. Sám žalobce v oznámení o přestupku uvedl, že lékařské vyšetření odmítá a oznámení podepsal. Žalobce se nemůže povinnosti podrobit se výzvě k provedení lékařského vyšetření zprostit tvrzením o zdravotním riziku proto, že téhož dne již na odběru krve byl. Pro věc není rozhodné, že si prap. N. přesně nepamatuje, kdy byl protokol vypracován. Vše podstatné bylo zaznamenáno na místě samém do oznámení o přestupku, to potvrzuje i úřední záznam. Mezi první a druhou kontrolou uběhly více než 2 hodiny. Lékařské vyšetření bylo ukončeno v 18:44. Druhá kontrola byla provedena v 19:55. Ulice, kde probíhaly kontroly, jsou od sebe vzdálené více než 3 km. Během této doby (cca hodiny) mohl žalobce užít návykovou látku. K námitce žalobce, že policisté nemají právo vyzvat k odbornému lékařskému vyšetření s odběrem krve správní orgán I. stupně uvedl, že návykové látky se prokazují pouze ze vzorku krevního séra podle nařízení vlády č. 41/2014 Sb.
47. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že správní orgán I. stupně dostatečně zjistil skutkové okolnosti věci, které byly dostatečně prokázány. Není důvod nevěřit výpovědím policistů, že byl žalobce vyzván k odběru krve, poučen o následcích neuposlechnutí výzvy, a i přes to odběr krve odmítnul. Jednotlivé výpovědi navzájem korespondují a jsou v souladu i s dalšími podklady. Nelze proto souhlasit s tvrzením žalobce, že je výpověď svědkyně N. rozporná. Argumentaci správního orgánu I. stupně lze nalézt zejména v posledním odstavci str. 9 a na str. 10. Ustanovení § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu odkazuje na zvláštní zákon, který v § 20 odst. 4 stanoví, že za účelem stanovení krevních hladin alkoholu nebo jiných návykových látek pomocí specifických toxikologických metod se provede toxikologické vyšetření biologického materiálu odebraného v rámci odborného lékařského vyšetření. Odborným lékařským vyšetřením se podle § 2 písm. n) tohoto zákona rozumí cílené klinické vyšetření lékařem, včetně odběru biologického materiálu. Odběrem biologického materiálu je podle

§ 2 písm. o) téhož zákona odběr vzorku žilní krve, moči, slin, vlasů nebo stěru z kůže nebo sliznic, s výjimkou odběru biologického materiálu pro orientační vyšetření. Z rozsudku NSS ze dne 11. 3. 2020, č. j. 1 As 481/2019-36, vyplývá, že neumožňuje-li formulace výzvy policisty výběr mezi více druhy vzorků biologického materiálu, splní řidič svou povinnost tak, že podstoupí odborné lékařské vyšetření a současně akceptuje konkrétní požadavek na odběr určitého druhu vzorku biologického materiálu a podrobí se mu.

48. Není tedy pravdou, že by se správní orgány argumenty žalobce nezabývaly. Naopak uvedly konkrétní důvody, proč z provedených důkazů dospěly k závěru, že policisté žalobce řádně vyzvali k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření, a to odběrem krve a poučili jej o důsledcích odmítnutí. Žalobce ostatně v průběhu řízení i v žalobě potvrdil, že byl vyzván k podrobení se odběru krve. Pouze nesouhlasí s právní kvalifikací toho, jestli výzva byla řádná, když jej policisté vyzvali k odběru krve a ne (obecně) k odběru biologického materiálu. Skutečnost, že žalobce se závěry správních orgánů nesouhlasí, však nepředstavuje důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost.

Výzva k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření

49. Účastníci nerozporují, že se žalobce při silniční kontrole dne 6. 5. 2019 v 17:40 v Kladně podrobil orientačnímu testu na přítomnost návykových látek DrugWipe 5S, který byl pozitivní na látku metamfetamin/amfetamin, a následně byl vyzván k lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu, kterému se podrobil. V krvi žalobce přitom nebyla prokázána přítomnost metamfetaminu ani jeho aktivního metabolitu amfetaminu. Tentýž den v 19:55 se žalobce v rámci další silniční kontroly podrobil orientačnímu vyšetření pomocí testu DrugWipe 5S, který byl pozitivní s výsledkem na látky amfetamin/metamfetamin, s tím, že poté již odborné lékařské vyšetření neabsolvoval. Sporné mezi účastníky je, jestli byl žalobce druhou hlídkou řádně vyzván k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření a zda byl povinen takové výzvě vyhovět.
50. K naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu je nutné splnit následující podmínky: Fyzická osoba se 1) účastnila provozu na pozemní komunikaci, 2) byla řádně vyzvána k absolvování odborného lékařského vyšetření, a to 3) osobou oprávněnou k učinění takové výzvy, přičemž musí jít 4) o opodstatněnou výzvu. Posledním nezbytným předpokladem je, že se 5) fyzická osoba odmítne lékařskému vyšetření podrobit (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2017, č. j. 2 As 287/2016-36). Je povinností správního orgánu, aby se naplněním uvedených podmínek zabýval, jakkoli nejsou ze strany přestupce činěny spornými. Jedná se totiž o základní skutkové okolnosti, na jejichž podkladě je možné o spáchání tohoto přestupku rozhodnout, a *vice versa*, tedy bez jejichž naplnění tak učinit nelze. Nutno poznamenat, že se jedná o ohrožovací typ přestupku, kdy odpovědnost řidiče nastupuje již tím, že vykonává činnost, při níž by mohl chráněný veřejný zájem (bezpečnost provozu na pozemních komunikacích) pouze ohrozit.
51. Žalobce tak s ohledem na výše uvedené učinil sporným naplnění druhé z uvedených podmínek, tj. učinění řádné výzvy k absolvování odborného lékařského vyšetření ve smyslu § 20 odst. 2 zákona o ochraně zdraví.
52. Úřední výzva bývá vyslovena nebo projevěna při výkonu pravomoci úřední osoby a musí být učiněna v souvislosti s tímto výkonem. Je charakteristická svojí neformálností a fakticitou, podstatným je proto obsah, nikoli forma takové výzvy. Žádný právní předpis neobsahuje přesný popis toho, jak by měla být dotčená výzva ze strany úřední osoby formulována (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 7. 2017, č. j. 1 As 114/2017-26). Za podstatnou

lze proto považovat skutečnost, že policista řidiče vyzve k podrobení se příslušnému vyšetření zřetelným a kvalifikovaným způsobem, tedy v souladu se zákonem.

53. Zákon o silničním provozu odkazuje na dnes již zrušený zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů. Tento právní předpis byl ovšem v době spáchání přestupku neúčinný, neboť byl již dříve nahrazen zákonem o ochraně zdraví, který v § 20 odst. 4 stanovuje, že za účelem stanovení krevních hladin alkoholu nebo jiných návykových látek pomocí specifických toxikologických metod se provede toxikologické vyšetření biologického materiálu odebraného v rámci odborného lékařského vyšetření. Odborné lékařské vyšetření je v § 2 písm. n) zákona o ochraně zdraví definováno jako cílené klinické vyšetření lékařem, včetně odběru biologického materiálu, za který se podle následujícího písmene daného ustanovení považuje vzorek žilní krve, moči, slin, vlasů nebo stěru z kůže nebo sliznic. Podle § 2 písm. o) zákona o ochraně zdraví se odběrem biologického materiálu rozumí odběr vzorku žilní krve, moči, slin, vlasů nebo stěru z kůže nebo sliznic, s výjimkou odběru biologického materiálu pro orientační vyšetření,
54. Žalobce přitom nepochybně oprávnění příslušníků policie vyzvat řidiče k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření, jak stanovuje § 21 odst. 1 zákona o ochraně zdraví, ale namítá absenci zákonného zmocnění k jednostrannému určení druhu biologického materiálu, který má být za tímto účelem odebrán.
55. Soud se ztotožňuje se závěry Krajského soudu v Plzni uvedenými v rozsudku ze dne 25. 6. 2013, č. j. 17 A 2/2012-43, č. 2977/2014 Sb. NSS, které byly soudem vysloveny toliko nad rámec nutného posouzení, a to že odběr konkrétního druhu biologického materiálu je oprávněn stanovit pouze lékař nikoli policejní hlídka. K tomu zdejší soud doplňuje, že policejní hlídka nemůže závazně stanovit druh odběru biologického materiálu i s ohledem na to, že nemá odborné znalosti k posouzení zdravotní způsobilosti řidiče, ani nemá odborné znalosti pro to, aby určila, jaká látka se z jakého biologického materiálu zjišťuje. Ačkoli lze připustit, že policisté mohou být z úřední činnosti seznámeni s tím, že v (naprosté) většině případů bývá k ověření přítomnosti návykové látky v krvi řidiče odebrána právě krev (a tuto svou zkušenost mohou promítnout, byť nevhodně, i do obsahu výzvy k podrobení se lékařskému vyšetření), tak právě s ohledem na chybějící odborné znalosti nemohou vyloučit výjimečné okolnosti, pro které by se mohl vyšetřující lékař rozhodnout pro odběr jiného biologického materiálu než krve. Policisté mají pravomoc vyzvat konkrétního řidiče k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, avšak nemají pravomoc určit konkrétní druh odběru biologického materiálu, kterému se má řidič podrobit.
56. Platí, že v případě spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu není rozhodné, co řidiče motivovalo k odmítnutí lékařského vyšetření. Samo o sobě tak není rozhodné, že řidič odmítne podstoupit lékařské vyšetření s odběrem krve, protože mu jsou například odběry krve nepříjemné. Na závěr o odpovědnosti za spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu by ovšem mohlo mít vliv, pokud by se řidiči nedostalo *řádné* výzvy, resp. pokud by byl vyzván k něčemu, co by vůbec nebylo pro dané řízení účelné. Obdobně jako má význam poučení svědka na jeho trestní odpovědnost (svědek, který ve své výpovědi lže, se nemůže dopustit trestného činu *křivé výpovědi*, pokud nebyl před výpovědí *řádně* poučen), může mít význam, pokud by byl řidič seznámen toliko s jedinou možností odběru biologického materiálu (byl by vyzván pouze k odběru krve), přičemž by se následně vyjevilo, že z daného biologického materiálu

se přítomnost dané látky *vůbec* nezjišťuje. Pokud by byl tedy řidič vyzván pouze k odběru krve, a odmítl by ho, např. z přesvědčení, že odběry krve nepodstupuje nikdy a raději strpí sankci za přestupek, kterou může subjektivně vnímat jako menší újmu než odběr krve, avšak následně by vyšla v řízení najevo skutečnost, že se daná látka z krve *vůbec* nezjišťuje, mohlo by to mít vliv na závěr o spáchání přestupku, neboť by byl vyzván k úkonu, který by nebyl v souladu s účelem tohoto ustanovení (nevedl by k objasnění skutečnosti, zda byl pod vlivem návykové látky). Pokud by tedy nebyla konkrétní látka z krve *vůbec* zjišťována, byl by odběr krve nadbytečný a nebylo by možné klást řidiči k tíži, že odmítl podstoupit úkon, který nesměřoval k naplnění účelu zákona. Odmítnutí *odběru konkrétního druhu* biologického materiálu může mít účinky odmítnutí vyšetření (jako celku), pokud není výzva neúčelná, pokud tedy může uvedená metoda vést ke zjištění přítomnosti návykové látky v těle řidiče, resp. pokud by se pro zjištění návykové látky uvedený biologický materiál používal. A naopak odmítnutí odběru konkrétního druhu biologického materiálu nemusí mít účinky odmítnutí vyšetření (jako celku), pokud by bylo prokázáno, že by právě takový odběr nemohl být konkrétnímu řidiči prováděn. Zároveň může být zúžením výzvy toliko *na odběr jednoho druhu* biologického materiálu odepřena řidiči možnost *kvalifikovaného* rozhodnutí (obdobně, jako se může svědek po řádném poučení rozhodnout lhát, může se řidič po řádném poučení rozhodnout pro spáchání přestupku). Pro řidiče může mít význam, jestli mu bude proveden odběr krve (který by z principu odmítl a raději spáchal přestupek odmítnutí vyšetření) nebo odběr moči (kterému by se byl ochoten podrobit a přestupek by tak nespáchal).

57. Nicméně soud má za to, že se jedná o příklad pouze teoretický a ilustrovaný výklad rozhodně neznámá, že by měl řidič na výběr, jaký biologický materiál poskytne. Takové právo mu nesvědčí (srov. rozsudky Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 6. 2013, č. j. 17 A 2/2012-43, č. 2977/2014 Sb. NSS, a dále rozsudky NSS ze dne 11. 3. 2020, č. j. 1 As 481/2019-36, Krajského soudu v Brně ze dne 29. 9. 2021, č. j. 41 A 3/2020-47, či Krajského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2022, č. j. 50 A 10/2021-24). O tom, že jde toliko o teoretický příklad, svědčí i nařízení vlády č. 41/2014 Sb., ze kterého vyplývá, že jsou pro tam vyjmenované látky (mj. i methamfetamin a amfetamin) stanoveny limitní hodnoty *v krvi*, přičemž v § 1 odst. 2 je uvedeno, že krevní vzorek se získává oddělením krevního séra *z odebrané krve řidiče*. Lze tak předpokládat, že pro vyhodnocení, zda nebyl řidič ovlivněn jinou návykovou látkou, bude tato látka zjišťována právě z krve, aby zjištěné hodnoty mohly být porovnány s limitními hodnotami uvedenými v tomto nařízení. S tímto závěrem je v souladu i komentářová literatura (Novopacký, D., Vetešník, P., Bezdělkovský, K., *Zákon o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. Komentář*. Praha. Wolters Kluwer ČR, 2022, § 5, dostupné v ASPI), která cituje stanovisko České společnosti soudního lékařství a soudní toxikologie ze dne 4. 6. 2014, které také požaduje, aby orientační nález návykové látky ve slinách byl potvrzen vyšetřením krve metodou GC-MS: „*Cílem této confirmace je vyloučit možnou falešnou pozitivitu orientační imunochemické detekce ve slinách a stanovit krevní koncentrace oddělených individuálních návykových látek.*“
58. Přestože případné zúžení výzvy policistů k odbornému lékařskému vyšetření nebude mít zpravidla za následek nezákonné rozhodnutí, platí, že výzva policistů by měla být toliko obecná; policisté by měli řidiče vyzvat pouze k lékařskému vyšetření a neměli by uvádět konkrétní druh biologického materiálu, neboť nemohou spolehlivě vědět, že lékař rozhodne právě o odběru jimi uvedeného druhu biologického materiálu. Navíc není vyloučeno ani to, že u jednoho řidiče bude požadován odběr více druhů biologického materiálu (srov. skutkový stav ve výše odkazovaném rozsudku Krajského soudu v Plzni sp. zn. 17 A 2/2012).

Není přitom na újmu práv řidičů, pokud se konkrétní druh odebíraného biologického materiálu dozví až od vyšetřujícího lékaře. Přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu se totiž dopustí řidič nejen tehdy, odmítne-li podstoupit vyšetření již na základě výzvy policistů, ale i tehdy, odmítne-li vyšetření až u lékaře.

59. Nicméně situace žalobce je od výše nastíněného teoretického příkladu odlišná. Žalobce byl před sporným okamžikem již jednou v týž den, dokonce v odstupu toliko jednotek hodin, podroben orientačnímu testu na přítomnost návykových látek, který mu vyšel pozitivní na látku metamfetamin/amfetamin (což byla totožná látka, jako při následné kontrole), přičemž byl první policejní hlídkou řádně vyzván *k lékařskému vyšetření*, kterému se podrobil. Toto lékařské vyšetření bylo spojeno právě i s odběrem krve. Byl-li tedy následně druhý orientační test při druhé silniční kontrole žalobce opět pozitivní, musel žalobce vědět, že pro potvrzení nebo vyvrácení přítomnosti návykové látky v jeho krvi bude muset podstoupit *lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu*. Tohoto postupu si musel být vědom přinejmenším s ohledem na obsah první výzvy, kterou dostal před několika hodinami (nejednalo se o výzvu, která by mu byla dána týdně nebo měsíce před spácháním druhého skutku). Zároveň ani výzva, kterou učinila druhá hlídka, nesměřovala toliko k odběru krve, ale *k vyšetření s odběrem krve*. Interpretace žalobce, že byl vyzván pouze *k odběru krve*, je zužující a nepřesná. Pod výzvou k odbornému lékařskému vyšetření s odběrem krve lze rozumět to, že součástí vyšetření bude i odběr krve, avšak součástí vyšetření mohou být i jiné úkony (např. zhodnocení, zda žalobce jeví známky požití návykové látky apod.). V řízení přitom nevyšlo najevo, že by se odběr krve při ověřování přítomnosti metamfetaminu/amfetaminu neprováděl, ba právě naopak. Žalobce přímo ten den již jednou odběr krve za účelem ověření přítomnosti této látky v krvi podstoupil. Je tak prokázáno, že metamfetamin/amfetamin se z krve zjišťuje, výzva k odběru krve tak nemůže být v tomto případě zjevně neúčelná.
60. Z reakce žalobce na výzvu druhé policejní hlídky je přitom patrné, že žalobce považoval provedení (opakovaného) odběru krve buď za nadbytečné (neboť již první odběr neprokazoval přítomnost návykové látky v těle žalobce), případně že měl obavu o své zdraví (policistům měl sdělit, že se na další odběr necítí). Ani jeden důvod odmítnutí odběru přitom nemůže obstát a nezbavuje žalobce odpovědnosti za přestupek; a skutková situace ani nesvědčí o tom, že by byla výzva k vyšetření s odběrem krve zjevně neúčelná.
61. První důvod odmítnutí stojí na tvrzení, že přítomnost návykové látky nebyla prokázána už v předchozím odběru, z čehož podle žalobce zřejmě implicitně vyplývá, že by jakýkoli další odběr (jakéhokoli biologického materiálu) byl z principu nadbytečný. Byť soud připouští, že mezi první a druhou silniční kontrolou uplynuly toliko dvě hodiny, a pouze jedna hodina od provedení odběru krve, ovšem není vyloučeno, že žalobce od provedení lékařského vyšetření nepožil návykovou látku. Ostatně policisté v rámci druhé kontroly zjistili, že měl žalobce u sebe další drogu – marihuanu, a předtím v rámci obou kontrol přiznal užití drogy v minulosti – pouhé tři dny před kontrolami. U žalobce tak byla důvodná obava, že může být pod vlivem návykové látky a nebylo zcela nepravděpodobné, že v mezidobí od lékařského vyšetření do druhé kontroly návykovou látku nepožil.
62. Druhý argument (obavy o zdraví) pak též není relevantní, neboť důvodnost této námítky by mohl zhodnotit pouze vyšetřující lékař, nikoli sám žalobce nebo policisté. Pokud se žalobce dovolával obav o své zdraví, byl povinen podstoupit vyšetření a nechat tyto obavy zhodnotit lékaře. Soud připouští, že mohou nastat situace, kdy nelze po řidiči vozidla poskytnutí vzorku krve požadovat. V zásadě se bude jednat o případy, kdy by bylo odběrem daného

biologického materiálu zdraví řidiče reálně ohroženo. Přestože tato výjimka z dotčené právní úpravy přímo nevyplývá, je vhodné poznamenat, že byla z § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu vyřazena až přijetím novely zákona č. 233/2013 Sb., a to s účinností ode dne 17. 8. 2013. Záměrem zákonodárce bylo mimo jiné zamezit častému zneužívání argumentu ochranou zdraví ze strany řidičů, kteří se měli kvůli podezření na řízení vozidla pod vlivem alkoholu podrobit odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve (viz rozsudek NSS ze dne 14. 5. 2015, č. j. 9 As 268/2014-55). Samotné vyšetření je navíc prováděno kvalifikovanou osobou, která může nejlépe a objektivně posoudit, zda představuje pro řidiče odběr krve zdravotní riziko či nikoliv (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2008, č. j. 8 As 11/2007-56).

63. Jak ostatně uvedl zdejší soud již v bodě 36 zrušujícího rozsudku, povinnosti podrobit se lékařskému vyšetření se žalobce nemohl zprostit obecným tvrzením o možném negativním vlivu odběru krve na jeho zdraví s tím, že před krátkou dobou na odběru krve byl. Jak vysvětlil NSS v rozsudku sp. zn. 8 As 11/2007, vznikne-li řidiči v důsledku pozitivní dechové zkoušky povinnost podrobit se lékařskému vyšetření s odběrem krve ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem [§ 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu], nemůže se této povinnosti zprostit tvrzením o zdravotním riziku. To platí obdobně i ve vztahu ke zjišťování ovlivnění jinou návykovou látkou. Povinnost podrobit se lékařskému vyšetření sice jistě není absolutní, a pokud by odběr krve skutečně ohrožoval život či zdraví, zakládalo by to překážku k provedení tohoto odběru. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že odběr krve je prováděn v rámci lékařského vyšetření kvalifikovanou osobou, která je na základě informací poskytnutých vyšetřovaným schopna posoudit otázku případného zdravotního rizika plynoucího z vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu. I pokud by žalobce cítil obavu o své zdraví, lékařský personál, který by prováděl lékařské vyšetření, by tuto otázku před odběrem krve posoudil a případně by odběr krve neprovedl. Odpovědnosti za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu se proto nelze zprostit obecným tvrzením o tom, že odběrem biologického materiálu by došlo k zásahu do zdraví žalobce. Obecné nepodložené obavy o zdraví nemohou řidiče zprostit odpovědnosti za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, pakliže zákonnou výzvu policisty neuposlechl (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 5. 2015, č. j. 9 As 268/2014-55).
64. Soud také konstatuje, že v případě žalobce není možné připustit ani to, že by výzva k odběru krve byla zcela mimo účel zákona, neboť v souvislosti s tímž podezřením (ovlivněním metamfetaminem/amfetaminem) žalobce podstoupil vyšetření s odběrem krve toliko hodinu před druhou kontrolou. Výzva policistů, kteří vyzvali žalobce k lékařskému vyšetření s odběrem krve, tak nebyla zjevně neúčelná.
65. Dále soud uvádí, že tvrzení žalobce, že nelze vyloučit, že výzva k lékařskému vyšetření měla obdobné vady jako zákaz dalšího řízení udělený policisty při první kontrole, nezavdalo důvodné pochybnosti o zjištěném stavu věci. V řízení o přestupku správní orgán obecně musí postupovat tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Musí jej zjistit v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku [§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)]. Povinnost zjišťovat skutkový stav ohledně skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku tak leží vždy na správním orgánu. Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že se deliktního jednání obviněný z přestupku nedopustil, nelze jej za přestupek postihnout (*in dubio pro reo*). Obviněnému stačí k tomu, aby jej správní orgán nemohl za přestupek postihnout, rozumná pochybnost o otázce, zda se předmětného

jednání dopustil (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS; či rozsudek NSS ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 60/2016-30). Co se týče důkazních možností za účelem splnění povinnosti zjistit v potřebném rozsahu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, upravují je § 51 až § 56 správního řádu. Důkazy pak nelze hodnotit izolovaně. Teprve zhodnocením všech důkazů společně lze dospět k závěru o skutkových okolnostech případu. V celku správní orgán důkazy hodnotí, až provede všechny, jež považuje za dostačující ke zjištění relevantních skutečností. Podle § 50 odst. 4 správního řádu správní orgán hodnotí důkazy zásadně podle volné úvahy. Přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Při hodnocení důkazů z hlediska jejich závažnosti správní orgán určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda je lze v dané situaci použít (viz rozsudek NSS ze dne 12. 11. 2009, č. j. 1 As 84/2009-77).

66. Zdejší soud ve zrušujícím rozsudku sice upozornil na nedostatek skutkových zjištění o zákazu řízení a zavázal správní orgány, aby v tomto smyslu doplnily dokazování. Pochybnosti o zákazu dalšího řízení při první kontrole ovšem nemohou založit pochybnosti o postupu jiných policistů při druhé kontrole, který byl řádně zaznamenán (srov. oznámení přestupku ze dne 6. 5. 2019, č. j. KRPS-128428/PŘ-2019-010311, s úředním záznamem ze dne 6. 5. 2019, č. j. KRPS-128428-4/PŘ-2019-010311, které se v popisu kontroly shodují. Shodný průběh kontroly a učinění výzvy k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření s odběrem krve vypověděla rovněž svědkyně prap. Nechybová).
67. Zároveň soud nepřisvědčuje žalobci, že by byla výzva k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření učiněná druhou policejní hlídkou šikanózní. Jak soud uvedl již výše, s ohledem na časový odstup více než hodiny nebylo vyloučeno, že žalobce mohl v mezidobí po předchozím vyšetření jinou návykovou látku užít. Za situace, kdy byl výsledek orientačního vyšetření přístrojem DrugWipe 5S pozitivní na amfetamin/metamfetamin a za situace, kdy policisté našli u žalobce drogu (marihuany), nelze v daný den již druhou výzvu k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření považovat za bezdůvodnou ani šikanózní. Tuto výzvu navíc učinila jiná policejní hlídka, která nijak první hlídce neasistovala; nebyla před zahájením kontroly seznámena s tím, že žalobce daný den již jednou krevní odběr podstoupil.
68. Soud tak shrnuje, že ačkoli druhá policejní hlídka v souvislosti s výzvou k lékařskému vyšetření doplnila informaci o tom, že bude spojena s odběrem krve, tak se nedopustila pochybení, které by mělo za následek zbavení žalobce odpovědnosti za přestupek. Žalobce byl prokazatelně vyzván k odbornému lékařskému vyšetření, přičemž v daný den se jednalo již o opakovanou výzvu (první výzvu učinila jiná policejní hlídka dvě hodiny před tím, a žalobce se první výzvě podrobil, tudíž byl i seznámen s průběhem odborného lékařského vyšetření). Žalobce přitom odmítal podstoupit odběr krve z důvodu obav o své zdraví a z důvodu domnělé nadbytečnosti vyšetření. Takové důvody ovšem nejsou relevantní. Zdravotní důvody mohl posoudit a připustit toliko lékař a nadbytečnost nepřipadala v úvahu, neboť od první a druhé kontroly uplynul nějaký čas, ve kterém mohl žalobce požit návykové látky, přičemž žalobce opakovaně uznal, že před několika dny drogy užil, a navíc u něho byla zajištěna i jiná droga. Žalobce nebyl oprávněn si sám vyhodnotit důvody pro odepření provedení vyšetření. Na základě zjištěného skutkového stavu tak soud konstatuje, že byl žalobce prokazatelně vyzván k odbornému lékařskému vyšetření, a to s odběrem krve, a nebylo prokázáno, že by tato výzva byla zjevně neúčelná. Žalobce ani ve správním řízení ani v řízení před soudem nerozporoval, že by se přítomnost jiné návykové látky, která

u něho byla zjištěna orientačním testem (metamfetamin/amfetamin) nezjišťovala právě z krve. Správní orgány správně vyhodnotily provedené důkazy a dospěly správně k závěru, že se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu.

Výrok o trestu

69. Dále žalobce namítal nepřezkoumatelnost a nepřiměřenost uložené pokuty, neboť se žalovaný nevypořádal s majetkovými poměry žalobce a nepřihlédl k jeho majetkové situaci a ke skutečnosti, že vyživuje jednu nezletilou osobu.
70. K výši pokuty správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že přihlédl k tomu, že žalobce spáchal přestupek z vědomé nedbalosti, neboť nelze prokázat, že se jednalo o úmysl. Dále přihlédl k majetkové situaci žalobce a ke skutečnosti, že vyživuje jednu nezletilou osobu a jeho příjmy jsou dle předloženého dokladu cca 11 000 Kč. Proto byla pokuta i zákaz činnosti uloženy při spodní hranici. Správní orgán I. stupně neshledal důvody pro postup podle § 44 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. Žalobce má již tři záznamy v kartě řidiče, nejednalo se o pokus přestupku a žalobce ani neodvracel útok nebo nebezpečí. Lze požádat o splátkový kalendář.
71. V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že se správní orgán I. stupně pohyboval v mezích stanovených zákonem a nelze hovořit o zneužití správního uvážení. Správní orgán I. stupně zohlednil relevantní kritéria umožňující individualizaci ukládaných správních trestů. Nebylo namístě postupovat podle § 44 zákona o odpovědnosti za přestupku, neboť pokuta při dolní hranici není nepřiměřeně přísná ani není likvidační vzhledem k osobním a majetkovým poměrům žalobce.
72. Není tedy pravdou, že by bylo odůvodnění trestu v prvostupňovém, resp. napadeném rozhodnutí nepřezkoumatelné. Správní orgány přihlédly i k výši příjmů žalobce a skutečnosti, že vyživuje jednu nezletilou osobu.
73. Určení konkrétní výše pokuty za spáchaný přestupek je věcí správního uvážení. V přezkumu použití správního uvážení správním orgánem je pak soud omezen. Může tak přezkoumávat zejména zneužití správního uvážení a překročení jeho mezí (srov. § 78 odst. 1 s. ř. s.) a dále to, „*zda řízení předcházející vydání napadeného rozhodnutí proběhlo v souladu se zákonem, tj. zda v něm byla respektována všechna procesní práva žalobce*“ (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, č. 950/2006 Sb. NSS). Jinými slovy soud může v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu přezkoumávat pouze to, zda správní orgán nevybočil z mezí stanovených pro správní uvážení. NSS k tomu v citovaném rozhodnutí uvedl, že „*[s]právní uvážení je v první řadě vždy limitováno principy vyplývajícími z ústavního pořádku České republiky; z nich lze vyvodit, že i tam, kde vydání rozhodnutí závisí toliko na uvážení správního orgánu, je tento orgán omezen zákazem libovůle, příkazem rozhodovat v obdobných věcech obdobně a ve stejných věcech stejně [...], tj. principem rovnosti, zákazem diskriminace, příkazem zachovávat lidskou důstojnost, jakož i povinností výslovně uvést, jaká kritéria v rámci své úvahy použil, jaké důkazní prostředky si opatřil, jaké důkazy provedl a jak je hodnotil, a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl.*“ Jen z těchto hledisek tak může soud stanovení výše pokuty přezkoumat, přičemž v případě přezkumu uložení pokuty patří k těmto kritériím rovněž přiměřenost její výše.
74. Soud považuje uloženou sankci za přiměřenou, neboť odráží závažnost spáchaného přestupku. Závěr o zjevné nepřiměřenosti pokuty nelze učinit na základě zcela obecného

konstatování žalobce o vážném dopadu sankce do jeho života a života vyživované nezletilé osoby, k čemuž neoznačil ani žádné důkazy. Soud dospěl k závěru, že nedošlo k excesu při individualizaci trestu, správní orgány přihlédly ke všem specifikům tohoto konkrétního případu a uložily pokutu při dolní hranici zákonné trestní sazby tak, aby trest splnil svůj účel a zároveň nebyl pro žalobce vzhledem k jeho osobním a majetkovým poměrům zjevně nepřiměřený. Vzhledem k závažnosti přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu by nebylo na místě upuštění od potrestání dle § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky

75. Žalobce dále namítal nesrozumitelnost výroku o trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel, neboť z výroku prvostupňového rozhodnutí není zřejmé, že trest žalobce již vykonal.
76. Ve výroku prvostupňového rozhodnutí je uvedeno, že do zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců se „[z]apočítává doba předběžného zadržení řidičského průkazu, tj. doba od 6. 5. 2019 do 2. 3. 2020 (vydáno rozhodnutí o upuštění od výkonu sankce zákazu činnosti, viz odůvodnění).“
77. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že do výkonu trestu zákazu činnosti byla započítána doba předběžného zadržení řidičského průkazu, tj. ode dne spáchání přestupku (6. 5. 2019) do rozhodnutí o upuštění od výkonu sankce zákazu činnosti (2. 3. 2020). Řidičský průkaz je opět předběžně zadržen od 16. 6. 2021 za jiný přestupek. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že nemohla být započtena doba zadržení řidičského průkazu v žalobcem uvedeném období, neboť podle § 118c odst. 3 zákona o silničním provozu se doba zadržení řidičského průkazu započítává do doby výkonu trestu, pokud byl trest uložen za skutek, za který mu byl zadržen řidičský průkaz. To však není tento případ, jak vyplývá z výpisu z evidenční karty řidiče (ten byl zadržen v souvislosti se skutkem ze dne 16. 6. 2021).
78. Výrok prvostupňového rozhodnutí tedy není nesrozumitelný a je z něj zřejmé, že byla započítána doba předběžného zadržení řidičského průkazu a že dne 2. 3. 2020 bylo vydáno rozhodnutí o upuštění od výkonu sankce zákazu činnosti. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 2. 3. 2020, č. j. OPŘ-DP/2880/19-28/Do, o upuštění od výkonu sankce zákazu činnosti je součástí správního spisu. Správní orgány z něj tedy při ukládání správního trestu zákazu činnosti vycházely a ve výroku prvostupňového rozhodnutí na něj odkázaly.
79. Z výpisu z evidenční karty žalobce ze dne 13. 7. 2021 vyplývá, že dne 16. 6. 2021 byl znovu zadržen řidičský průkaz žalobce. Ve správním spisu je rovněž vyrozumění policie ze dne 19. 7. 2021, č. j. KRPS-144643-23/TČ-2021-010314, ve kterém je uvedeno, že dne 16. 6. 2021 policie zadržela řidičský průkaz žalobce. Vzhledem k výsledku znaleckého zkoumání nebylo prokázáno, že krevní sérum žalobce obsahovalo přítomnost látky ze skupin amfetaminových derivátů a je tedy důvod pro navrácení zadrženého řidičského průkazu, neboť se žalobce nedopustil žádného protiprávního jednání. Dne 16. 7. 2021 Městský úřad Litvínov vyrozuměl žalobce, že správní orgán I. stupně usnesením ze dne 13. 7. 2021 zastavil řízení o zadržení řidičského průkazu a vyzval jej k jeho vyzvednutí. To na věci však nic nemění, protože správní orgán I. stupně by ani tak nemohl započítat zadržení řidičského průkazu pro skutek spáchaný dne 16. 7. 2021, neboť správní orgán I. stupně ukládal trest za jiný skutek, než pro který mu byl zadržen řidičský průkaz dne 16. 7. 2021 (bez ohledu na pozdější zastavení řízení o přestupku). Správní orgán I. stupně tedy nijak nepochybil.

80. Žalobce tvrdil, že správní orgány k němu přistupují jako by trest zákazu činnosti ještě nevykonali. Žalobce odkázal na výzvu Městského úřadu Litvínov ze dne 26. 4. 2022, č. j. MELT/30099/2022/ŠVP. Městský úřad Litvínov ve výzvě odkázal na prvostupňové rozhodnutí, kterým byl žalobci uložen trest zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců (právní moci nabylo dne 6. 4. 2022), a vyzval žalobce, aby odevzdal řidičský průkaz. V replice žalobce rovněž odkázal na příkaz Městského úřadu Litvínov ze dne 30. 6. 2022, č. j. MELT/49136/2022-3, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 4 písm. b) zákona o silničním provozu, neboť neodevzdal řidičský průkaz do 5 pracovních dnů ode dne 6. 4. 2022, kdy pozbyl řidičské oprávnění z důvodu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na základě prvostupňového rozhodnutí.
81. Předně je nutno konstatovat, že výzva k odevzdání řidičského průkazu ani příkaz Městského úřadu Litvínov nejsou předmětem tohoto řízení a soud není oprávněn postup jiného správního orgánu v tomto řízení přezkoumávat. Lze k tomu však konstatovat, že výzva k odevzdání řidičského průkazu nijak neosvědčuje, že by správní orgán porušoval zásadu *ne bis in idem* a nutil žalobce k opakovanému výkonu trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Uložení zákazu řízení motorových vozidel má další procesní důsledky, nejen vlastní výkon trestu v podobě nemožnosti (neoprávněnosti) řízení motorových vozidel. Jedním z důsledků je pozbytí řidičského oprávnění, přičemž řidičské oprávnění není synonymem pro řidičský průkaz. Řidičské oprávnění opravňuje jeho držitele k řízení motorového vozidla zařazeného do skupiny vozidel, pro kterou mu bylo řidičské oprávnění uděleno (srov. § 80 zákona o silničním provozu). Oproti tomu řidičský průkaz je veřejná listina, která osvědčuje řidičské oprávnění držitele a jeho rozsah a kterou držitel prokazuje své jméno, příjmení a podobu, jakož i další údaje v ní zapsané podle zákona o silničním provozu (srov. § 103 odst. 1 zákona o silničním provozu).
82. Zákon o silničním provozu stanovuje, že držitel řidičského oprávnění pozbývá řidičské oprávnění dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel (srov. § 94a odst. 1 zákona o silničním provozu). Na tuto ztrátu řidičského oprávnění navazuje povinnost odevzdat řidičský průkaz do 5 pracovních dnů ode dne, kdy nabylo takové rozhodnutí právní moci (srov. § 94a odst. 2 zákona o silničním provozu). Zároveň zákon o silničním provozu nestanovuje, že by řidič, který pozbyl řidičské oprávnění v důsledku uloženého trestu, nabyl toto řidičské oprávnění automaticky po vykonání trestu, ale musí si podat žádost o vrácení řidičského oprávnění (srov. § 102 zákona o silničním provozu). Žalobci byla zjevně výzva k odevzdání řidičského průkazu zaslána v souvislosti s prvostupňovým rozhodnutím, kterým byl žalobci uložen trest zákazu řízení motorových vozidel. V důsledku toho, že na správní řízení navazovalo soudní řízení, v rámci kterého bylo rozhodnutí žalovaného zrušeno a vráceno k dalšímu řízení, nabylo prvostupňové rozhodnutí právní moci až po faktickém výkonu trestu zákazu řízení motorových vozidel. Faktickým vykonáním trestu před nabytím právní moci prvostupňového rozhodnutí o spáchání přestupku a uložení trestu ale nebyl žalobce zproštěn povinnosti odevzdat řidičský průkaz. Výzva k odevzdání řidičského průkazu tak nemá za důsledek opakovaný výkon trestu zákazu řízení motorových vozidel, ale jedná se toliko o úkon, který má zajistit, že žalobce splní povinnost, která mu vyplývá ze zákona v souvislosti s uloženým trestem zákazu řízení motorových vozidel. Prosté odevzdání řidičského průkazu není ztrátou řidičského oprávnění, k tomu došlo již uložením trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel.

Závěr a náklady řízení

83. Vzhledem k tomu, že uplatněné žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
84. Dokazování soud pro nadbytečnost neprováděl, jelikož všechny rozhodné skutečnosti pro posouzení věci byly zjištěny ze správního spisu. Příkaz Městského úřadu Litvínov ze dne 30. 6. 2022, výzva Městského úřadu Litvínov ze dne 26. 4. 2022 ani vyjádření Městského úřadu Litvínov ze dne 29. 4. 2022 se netýkají předmětu tohoto řízení, tj. přezkumu napadeného rozhodnutí.
85. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. prosince 2023

Mgr. Martina Kotouček Mikolášková, v. r.
soudkyně